

Kaspar Müller

Allegiance & Oblivion

31.03. — In de Vleeshal is vanaf 30 maart de eerste institutionele solotentoonstelling van Kaspar Müller (1983, Schaffhausen) in Nederland te zien. Voor deze tentoonstelling speelt Müller met de vraag wanneer een kunstenaar een overzichtstentoonstelling mag hebben; hij presenteert zijn retrospectief nu. Er is een brede selectie werken van de laatste tien jaar bij elkaar gebracht.

In navolging van Müllers strategie originelen en kopieën non-hiërarchisch te combineren, is voor deze tekst vrijelijk gekopieerd en geplakt uit eerdere teksten over zijn werk.* De titel van de tentoonstelling, *Allegiance & Oblivion*, is dezelfde als die van zijn eerste solotentoonstelling bij Galleria Federico Vavassori in 2014. De titel verwijst naar de tegenstelling in Müllers werk tussen enerzijds de loyaliteit aan de codes van de kunstcultuur ('allegiance' als toewijding) en anderzijds de realiteit van de dingen die wij niet kunnen begrijpen en die we niet kunnen bereiken ('oblivion' als geheugenverlies, maar ook als niets of stilte).

Typerend voor Müllers praktijk is de overdaad aan objecten en beelden, die aan de toeschouwer worden gepresenteerd zonder categorisering of volgorde. Het enige waarin zij overeenkomen is hun vreugdevolle verscheidenheid. Werken die gaandeweg een serie worden (zoals de meubels) staan naast objecten die al deel zijn van een serie—denk aan de slinger met gekleurde glazen bollen, die misschien wel het meest iconische werk in Müllers oeuvre is. Als deze werken samenkomen, ontstaat een spanning tussen het deel en het geheel. De toeschouwer kan de delen, zoals bijvoorbeeld de verschillende glazen bollen, met elkaar vergelijken, of zichzelf met het werk vergelijken—om zich vervolgens bewust te worden van het anders zijn. Deze werken zijn veelomvattend en innemend, maar tegelijkertijd wijzen ze op de eenzaamheid van zowel werk als kijker; beiden zijn gedoemd om te dwalen tussen een veelheid aan betekenissen en contexten.

Müllers werk is vaak doorspekt met een flinke dosis zwarte humor: in sommige werken levert hij commentaar op het creatieve proces en in andere werken op creativiteit als een verzachting van de effecten van de kapitalistische economie. "De humor is in principe mechanisch: het is het leedvermaak dat wordt opgeroepen door te kijken naar iets dat kapotgaat. Ik ben geïnteresseerd in het vergroten van de fouten die intrinsiek deel uitmaken van elk systeem van representatie. Er is een impliciete absurditeit in de posities die kunstenaars innemen om deze tekortkomingen te compenseren. Het is alsof je iemand ziet uitglijden en vervolgens doet alsof er niets is gebeurd", zegt Müller in een interview.

De dingen die Müller maakt, bevatten iets onuitspreekbaars, vreemds en ontroerends. Ze vieren de onzekerheden en tegenstrijdigheden in het leven. Het feit dat kunst veerkrachtig in opstand kan komen tegen zoveel ondervraging maakt evenzeer deel uit van Müllers werk als zijn eigen vragen.

* Patrick Armstrong, "Kaspar Müller at The Downer," 2018; Michele D'Aurizio, "Allegiance & Oblivion," 2014; Fabrice Stroun en Tenzing Barshee, "Kaspar Müller in conversation with Fabrice Stroun and Tenzing Barshee," 2013.

Biografie

Kaspar Müller werd geboren in 1983 in Schaffhausen, Zwitserland. Hij woont en werkt in Berlijn en Zürich.

Solotentoonstellingen (selectie): 2019: *Rendering of Service in the Pitch of the Bruise*, Der TANK, Basel; 2018: *The Weather in Zürich*, Aguirre, Mexico City; 2016: *Société*, Berlin; 2015: *FRANKFURT*, Museum im Bellpark, Kriens; 2013: *I Shrank the Kids*, Kunsthalle Bern, Bern; 2012: *Roman Signer/Kaspar Müller. Zu Weihnachten* (met Roman Signer), Kunsthaus Zürich, Zürich; 2011: *I was a lot*, Galerie Francesca Pia, Zürich; 2010: *Manor*, Museum zu Allerheiligen, Schaffhausen; 2009: *Marti & Müller*, met Fabian Marti, New Jerseyy, Basel; *Bias*, Kunsthaus Baselland, Basel; *Don't Support The Team*, Galerie Nicolas Krupp, Basel.

Groepstentoonstellingen (selectie): 2018: *Readymades belong to everyone*, Curators: Fredi Fischli en Niels Olsen, Swiss Institute, New York; *Mass X (The Unfolding)*, Supportico Lopez, Berlijn; 2017: *Zeitgeist*, MAMCO, Genève; 2016: *Sculpture Quadrennial Riga 2016*, Riga; 2015: *Grand Opening Reception*, Neuer Aachener Kunstverein, Aken; *The Longest Bridge*, Off Vendome, New York; 2014: *Who Are Who*, Kunstverein Düsseldorf, Studio for Propositional Cinema, Düsseldorf; *Europe, Europe*, Astrup Fearnley Museet, Oslo; 2013: *Trust*, Gallery Balice Hertling, Parijs; 2012: *The Log-O-Rithmic*, GAMEC, Bergamo; *Accardi, Klein, Müller, Federico Vavassori*, Milaan; 2011: *Dressing the Monument* (met Tobias Madison), Lynden Sculpture Garden, Milwaukee; *Glee*, Blum & Poe, Los Angeles; *Corso Multisala & TCCA*, Kunsthall Charlottenborg, Kopenhagen; 2010: *Quick Brown Fox & Lazy Dog*, Karma International, Zürich; 2009: *Regionale9*, Ausstellungsraum Klingental.

Kaspar Müller won verschillende prijzen, waaronder: 2015: Swiss Federal Design Awards –Most Beautiful Swiss Books; 2012: Kadist–Kunsthalle Zürich Production Award; 2010 Manor-Preis 2010 Schaffhausen